

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.6.2022
COM(2022) 263 final

2022/0177 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Republikken Polen til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere ændringen af konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Polen, Kina, Japan, Republikken Korea, Rusland og USA undertegnede konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav ("CCMPCBS" eller "konventionen") i 1994. Konventionen har til formål at: i) indføre en international ordning for bevarelse, forvaltning og optimal udnyttelse af sejbestandene i konventionsområdet ii) genoprette og opretholde sejbestandene i Beringshavet på et niveau, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte iii) samarbejde om indsamling og undersøgelse af faktuelle oplysninger om sejbestande og andre marine levende ressourcer i Beringshavet og iv) oprette et forum, hvis parterne er enige herom, hvor det kan overvejes at indføre de nødvendige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for andre marine levende ressourcer end sej i konventionsområdet, som måtte blive nødvendige i fremtiden.

Det kommercielle fiskeri i konventionsområdet, som nåede sit højeste niveau i 1989 med fangster på op til 1 447 600 ton/år, har været indstillet siden 1993 som følge af et fiskestop. Det fortsatte fiskestop understøttes af videnskabelig dokumentation, som konsekvent har vist, at sejbestande genoprettes ekstremt langsomt. Ikke desto mindre finder kommercielt fiskeri stadig sted i USA's og Ruslands eksklusive økonomiske zoner.

Den Europæiske Unions deltagelse i konventionen

Polen har været kontraherende part i denne organisation siden 1994. Efter Polens tiltrædelse af EU i 2004 skulle bevarelsen og forvaltningen af sejbestande i det centrale Beringshav forvaltes af EU i henhold til artikel 6, stk. 9, første afsnit, i tiltrædelsesakten. Konventionens tekst omhandler dog på nuværende tidspunkt kun staters medlemskab. Det vil derfor være nødvendigt at ændre den for at give EU mulighed for at blive kontraherende part som en regional organisation for økonomisk integration. Republikken Polen er ved en rådsafgørelse blevet bemyndiget til i Den Europæiske Unions interesse at føre forhandlinger om en ændring af konventionen, som vil gøre det muligt for Den Europæiske Union at deltage som fuldgældig part i konventionen. Med henblik herpå foreslog Republikken Polen en ændring af konventionen for at gøre det muligt for regionale organisationer for økonomisk integration at deltage og for at gøre det muligt for Den Europæiske Union at blive part i konventionen. I oktober 2016 foreslog Republikken Polen konventionens depositar en ændring af konventionen. Depositaren sendte ændringen i 2017 til de kontraherende parter.

Konsekvenserne af EU's medlemskab

Der er begrænsede konsekvenser som følge af EU's tiltrædelse af konventionen, da medlemskab ikke kræver nogen budgetmæssige bidrag (organisationen har ikke noget sekretariat), og fiskestoppet forventes fortsat at gælde i den nærmeste fremtid. Hvis området imidlertid genåbnes for fiskeri, vil EU's rolle være at fremme den fælles fiskeripolitik principper og standarder i denne internationale organisation, navnlig vedtagelsen af forvaltningsforanstaltninger baseret på den bedste tilgængelige videnskab.

EU's interesse i konventionen skyldes først og fremmest EU's ansvar for at sikre bevarelsen og forvaltningen af de marine levende ressourcer i og uden for EU.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) er internationale organisationer, der omfatter lande, hvoraf nogle er kyststater, regionale organisationer for økonomisk integration,

f.eks. EU, og fiskeriorganer med fiskeriinteresser i et givet område. Nogle RFFO'er forvalter alle fiskebestande inden for et bestemt område, mens andre fokuserer på særlige stærkt vandrende arter, navnlig tun, over udstrakte geografiske områder. Mens nogle udelukkende har en rådgivende funktion, har de fleste forvaltningsbeføjelser til at fastsætte grænser for fangst- og fiskeriindsats, tekniske foranstaltninger og kontrolforpligtelser.

I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "EU's deltagelse i regionale fiskeriorganisationer"¹, artikel 28 og 29 i forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik², og Rådets konklusioner af 19. marts 2012 vedrørende Kommissionens meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension³ spiller EU, repræsenteret af Kommissionen, en aktiv rolle i 6 tunorganisationer og 11 organisationer, der beskæftiger sig med andre arter end tun.

Den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen med titlen "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid"⁴ og Rådets konklusioner af 3. april 2017 vedrørende foranstaltninger, der støtter og forbedrer de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers effektivitet og, hvor det er relevant, styrker deres forvaltning. Dette er et centralt element i Unionens indsats i disse fora.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU's medlemskab af konventionen er i fuld overensstemmelse med Rådets konklusioner af 23. oktober 2020 vedrørende Kommissionens meddelelse "EU's biodiversitetsstrategi for 2030"⁵.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Dette forslag til Rådets afgørelse er baseret på traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant.

- **Proportionalitetsprincippet**

Ikke relevant.

- **Valg af retsakt**

I henhold til artikel 218, stk. 6, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Kommissionen fremsætte et forslag, så Rådet kan vedtage denne afgørelse efter godkendelse fra Europa-Parlamentet.

¹ KOM(1999) 613 endelig af 8.12.1999.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ KOM(2011) 424 endelig af 13.7.2011.

⁴ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

⁵ COM(2020) 380 final af 20.5.2020.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Ikke relevant.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ikke relevant.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Republikken Polen til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere ændringen af konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union ("Unionen") er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982², der forpligter alle medlemmer af det internationale samfund til at samarbejde om at forvalte og bevare havets biologiske ressourcer.
- (2) Unionen er desuden kontraherende part i aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande³.
- (3) I henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), og artikel 3, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen enekompetence med hensyn til bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. De beføjelser, der således tillægges Unionen på internt plan, omfatter også Unionens beføjelse til at samarbejde i internationale organisationer, herunder inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.
- (4) Republikken Polen er kontraherende part i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav ("konventionen"). Unionen er ikke part i konventionen. I henhold til artikel 6, stk. 9, i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

³ Rådets afgørelse 1998/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union⁴, forvaltes fiskeriaftaler, som de nye medlemsstater har indgået med tredjelande, af Unionen fra tiltrædelsesdatoen. Alle afgørelser, der træffes i henhold til nævnte konvention, bør gennemføres i EU-retten.

- (5) Det er i Unionens interesse at spille en reel rolle i gennemførelsen af konventionen. Denne fremgangsmåde vil desuden fremme sammenhængen i Unionens bevarelsesstrategi på tværs af havene og styrke Unionens engagement i bevarelsen på lang sigt og den bæredygtige anvendelse af fiskeressourcerne på verdensplan.
- (6) En rådsafgørelse⁵ bemyndigede Republikken Polen til i Den Europæiske Unions interesse at føre forhandlinger om en ændring af konventionen, som vil gøre det muligt for Den Europæiske Union at deltage som fuldgældig part i konventionen. Med henblik herpå skulle Republikken Polen foreslå en ændring af konventionen for at gøre det muligt for regionale organisationer for økonomisk integration at deltage og for at gøre det muligt for Den Europæiske Union at blive part i konventionen.
- (7) Republikken Polen foreslog nævnte ændring af konventionen til depositaren for konventionen i oktober 2016.
- (8) Republikken Polen bør derfor bemyndiges til at ratificere ændringen af konventionen

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Republikken Polen bemyndiges herved til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere ændringen af artikel XVI.4 i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, således at regionale organisationer for økonomisk integration kan blive part i nævnte konvention.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Republikken Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

⁴ Traktat mellem Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Medlemmer af Den Europæiske Union) og Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17).

⁵ Rådets AGRIFISH-afgørelse af 11. april 2016, nr. 7277/16 (ikke offentliggjort).